

παρασταθῆν καὶ νὰ μιλήσῃν / τὰ ὅσαν ἔχουν οἱ ἄνωθες μάνα καὶ θυγατέρα ζητή-
ματαν κατὰ τὴν ἐξουσία ὁ / ποὺ τοῦ ἔδωσεν ὁ εἰρημένος ἀφέντης κόνσολος καὶ
οὕτως οἱ αὐτὲς ἄνωθεν μάνα / καὶ θυγατέρα Σοφία καὶ Μαρούλα ἀτζετάρου καὶ
στέργουνται τὰ ὅσαν ἔπραξ[εν] / ὁ ἄνωθεν ἀφέντης κόνσολος εἰς τὴν αὐτὴν πιτρο-
πικὴν ὅπου ἔκαμε τοῦ ἄνωθεν / ἀφέντην Μανωλάκην τοῦ Κομητᾶν ἀκόμη καὶ ὅ,τιν
ἄλλον ἤθελε βάλειν ὁ ἄνωθεν / ἀφέντης κόνσολος διὰ τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν νὰ μιλήσῃν
τὸ ἀτζετάρουν καὶ τὸ / στέργουνται οἱ ἄνωθεν κερά Σοφία καὶ κερά Μαρούλα καὶ
εἰς βεβαίωσιν βάζουν καὶ / ἀξιόπιστους μάρτυρες τοὺς κάτωθεν γεγραμμένους καὶ
τὰ ἐξῆς.—

/ — Ἰωάννης ἱερεὺς Κακαλιώρης μάρτυρας — —

/ — Σταμάτης Ταρόδος μάρτυς ὡς ἄνωθε —

/ — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

φ. 266r

Αἴτηση μαρτυρίας

ΑΘΗΝΩΝ

/ [Εἰς δό]ξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ Φεβρουαρίου 5/ ἐν τῇ Ναξίᾳ.

/ Φ 267.

/ [Τῇ]ν σήμερον ἐνεφανίστην ἐνμπροσθεν κάμου τοῦ ὑπογράφοντος νοτάριου
καὶ τῶν κά / τωθεν ἀξιόπιστων μαρτύρων ὁ ἀφέντης καπετάν Ἀντώνιος Χρυσου-
λουρᾶς ὁ / ὁποῖος ζητᾷ νὰ γράνψῃν τὰ κάτωθεν δικαιώματά του ο διὰ νὰ φαίνονται
εἰσὲ κά / θεν καιρὸν καὶ εἰσὲ πᾶσαν ἐκλαμπρότατον καὶ ὑψηλότατον κριτήριον
ἔχοντας γνώ / μην νὰ φανερωθῇν καθαρὰ πᾶσαν του εὐγενικὴν πράξιν καὶ σβημένῃ
πᾶσαν / κακὴν γνώμην τοῦ ἀφέντην Ντετόρε Σαλαμούρα ὅπου ἐναντίον του ἐφανε-
ρωσεν καὶ τῶν ἐδι / κῶν του τοῦ ἴδιου ἀφέντην Χρυσολουρᾶ. Λοιπὸν διὰ νὰ ἔχουν
τὸ κῦρος τὰ προστάγματα / τοῦ ὑψηλοτάτου ἀφέντην Μπορτόλου Κονταρίνη κον-
μαντάτεν εἰς τὴν σκάρδα τῶν карабиѡ / ἐγὼ ὁ Ἀντώνιος Χρυσολουρᾶς ἐνμπροσθεν
εἰσὲ πλῆθος λαοῦ ἔκαμα προσωπικῶς / καὶ ἐγροίκησεν ὁ ἀφέντης Ντετόρες Σαλα-
μούρας πὼς ἀπόσταν πιάνω βάρκα δι / ἅ νὰ περάσων θεληματικῶς εἰς τὴν Τῆνο
ἀπὸ κάτω στήν ὑπακοὴν ἐκείνων τῶν ὑψη / λοτάτων κριτάδων διὰ νὰ φενμάρουνε
προτζέσον ἐναντίον εἰς τὰ καμώματά / μου ἀπάνω εἰσὲ κάποια κλεψιά ὅπου ὁ αὐτὸς
Ντετόρες λέγειν πὼς νὰ τοῦ ἐγίνη / εἰς τὸ σπίτιν του ἔτζιν καὶ ἐκεῖνος δὲν μπρέ-

πειν νὰ ἀπομείνη παρὰ νὰ ἀκουλουθήσῃν / εἰς ἐτέτοια παινεμένη προκύνησῃν καὶ
 ἔποτας ἤθελέ του ἀποδείξειν πὼς νὰ / ἔχῃν φταίσιμον κανέναν οὔτεν εἶδῃσιν διὰ
 αὐτὴν τὴν κλεψιά ἐκείνη ἢ ἀγίωτά / τὴν δικαιοσύνην νὰ ἔρθῃν εἰς ἐκεῖνες τὶς παίδευ-
 σες ὅπου μὲ τὸ ἄκρος τῆς γνώ / σης τῆς ἤθελε γνωρίζειν νὰ ἀγγίζουσιν τέτοιον
 φταίσιμον. Μ' ὅλα τοῦταν ὁ αὐτὸς / Σαλαμούρας δὲν ἐγνοιάζεται νὰ ἔρθῃν καθὼς εἶναι
 κρατημένος, ἔτзин μὴν / μπορώντας τὴν μπαροῦσαν νὰ τὴν γράψων εἰς τῶν Κε-
 φαλῶν ο διὰ τὴν ἐμπό / ρεσιν ὅπου ἔχειν μὲ τοὺς φίλους του καὶ μὲ τοὺς ἐδικούς του
 τὸ λοιπὸν γυρεύων νὰ σὴν / κωθῇν ἢ μαρτυρία τῶν κάτωθεν μαρτύρων ὡς καθὼς
 ξεκαθαρίζομε πλέα / ἄνωθε καὶ νὰ μοῦ δοθῇν τὸ ἴσον διὰ νὰ ἀφεντευθῶν εἰς τὸ ζῆ-
 λος τῆς τινμῆς μου / καὶ αὐτὸς ὡς μηδὲ τιποτένιος νὰ ὑπογραφτῇν ὡς ψεύτης. —
 / — Ἰάκωβος Γριμπίας μάρτυρας
 / — Δημήτριος Κόκκος μάρτυρας ++
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
 φ. 260^v

ΑΘΗΝΩΝ

/ Εἰς δόξαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1684/ ἐν μηνὶ Φεβρουαρίου
 6/ ἐν [τῇ Ναξίᾳ].

/ + Τὴν σήμερον ἐνεφανίστην εἰς τὴν μπαρρησία κάμοῦ τοῦ ὑπογράφοντος
 νοτάριου ὁ ἀφέ[ν] / τῆς καπετὰν Γιαννάκης Ἀρχὰς ἀπὸ ἐνστασιν τοῦ ἀφέντην
 καπετὰν Ἀντω / νάκην Χρυσολουρᾶ διὰ νὰ μαρτυρήσῃν τὸ ἐκεῖνον ὅπου τὸν ἤστειλε
 νὰ πῇ [[τοῦ ἀφέντ[η] / Ντετόρε Σαλαμούρα]] τὸν ὅποιον ξετάζωντάς τονε ἐγὼν
 ὁ νοτάριος [[μὲ ὅρ / κον του]] κατὰ τὸ σύνηθές μας πῶς πάγειν ἢ ὑπόθεσιν ἀπη-
 λογᾶται καὶ λέ / γειν πὼς [[κατὰ τὸν ὅρκον ποὺ κάνει καὶ ἀπάνω]] εἰς τὴν κου-
 σέντζιά του ὁ ἄνωθεν / καπετὰν Ἀντωνάκης τὸν ἔστειλε νὰ πάγῃ νὰ βάλῃ / τὸν
 ἐπίτρο / πον τῶν / Κεφαλῶν / τὸν πίτροπόν του Κεφαλῶν / πρετέστον κατὰ τὸν μαν-
 τάδον ὅπου εἶχε ὁ ἄνωθεν καπετὰν Ἀντωνάκης ἀ / πὸ τὸν ὑψηλότατον ἀφέντην
 Κοταρίνην νὰ βάλοι πρετέστον τοῦ ἀφέντην Ντε / τόρου Σαλαμούρα ὅτιν νὰ μπο-
 ρῇν νὰ πάγῃ εἰς τὴν Τῆνο νὰ κριθοῦσιν εἰς / τὴν δικαιοσύνην. Ὅθεν εἰς βεβαίωσιν
 τῆς παρούσας μαρτυρίας βάζειν καὶ / ἀντιμάρτυρες κάτωθεν.

* Ὁλόκληρο τὸ κείμενο εἶναι διαγραμμένο καὶ ἀνυπόγραφο.

